

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2326
Ημερομ. Κατάθεσης: 13/5/2026

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

**ΚΑΖΑΝΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΑΝΑΦΟΡΑ

Τρίτη 12/05/2026

Προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
Προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Θέμα: «Άνιση συνταξιοδοτική μεταχείριση νοσηλευτριών του Δημοσίου»

Κύριοι Υπουργοί,

Καταθέτω ως αναφορά την επιστολή εργαζόμενης ως ΔΕ Βοηθός Νοσηλεύτριας στο Γενικό Νοσοκομείο Χαλκίδας, σχετικά με το ζήτημα της άνισης συνταξιοδοτικής μεταχείρισης εργαζομένων στον χώρο της δημόσιας υγείας.

Η αναφερόμενη σημειώνει ότι εργάζεται ανελλιπώς από το 1986 στο Εθνικό Σύστημα Υγείας και ότι το 2026 συμπληρώνει 40 πραγματικά έτη εργασίας και ασφάλισης. Ωστόσο, όπως επισημαίνει, το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν της επιτρέπει να συνταξιοδοτηθεί, υποχρεώνοντάς την να παραμείνει στην εργασία έως τη συμπλήρωση του 62ου έτους της ηλικίας της, φτάνοντας συνολικά σχεδόν τα 45 έτη εργασίας.

Παράλληλα, τονίζει ότι άλλες κατηγορίες ασφαλισμένων μπορούν να αποχωρούν με λιγότερα πραγματικά έτη μέσω εξαγοράς πλασματικών ετών, γεγονός που δημιουργεί αίσθημα άνισης μεταχείρισης και αδικίας.

Επιπλέον, υπογραμμίζει τις ιδιαίτερα απαιτητικές και επιβαρυντικές συνθήκες εργασίας των νοσηλευτών και νοσηλευτριών στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, ζητώντας νομοθετική παρέμβαση ώστε να κατοχυρωθεί η δυνατότητα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 40 πραγματικών ετών ασφάλισης χωρίς πρόσθετο ηλικιακό όριο.

Συνημμένα καταθέτω την επιστολή της εργαζόμενης

Η καταθέτουσα βουλευτής

Καζάνη Αικατερίνη

Προς: 1) Υπουργείο Εργασίες και Κοινωνικής Ασφάλισης

Και 2) Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών – Γενικό Λογιστήριο του Κράτους

Θέμα : Άνιση συνταξιοδοτική μεταχείριση των νοσηλευτριών του Δημοσίου

Αξιότιμοι κύριοι,

Σας γράφω αυτή την επιστολή ως μια απλή εργαζόμενη γυναίκα που νιώθει ότι αδικείται κατάφορα από το ίδιο το ασφαλιστικό σύστημα στο οποίο εισφέρει εδώ και δεκαετίες.

Ονομάζομαι [redacted] εργάζομαι ως ΔΕ βοηθός νοσηλεύτη στο Γ.Ν Χαλκίδας και έχω αφιερώσει όλη μου την επαγγελματική ζωή στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Γεννήθηκα τον Μάρτιο του 1969 και εντάχθηκα στην αγορά εργασίας το 1986. Τον Οκτώβριο του 2026 θα έχω συμπληρώσει 40 ολόκληρα και πραγματικά χρόνια υπηρεσίας στους θαλάμους νοσηλείας. Κι όμως, το σημερινό νομοθετικό καθεστώς δεν μου επιτρέπει να συνταξιοδοτηθώ, υποχρεώνοντας με να παραμείνω στην υπηρεσία μέχρι να συμπληρώσω την ηλικία των 62 ετών. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι, για να πάρω τη σύνταξή μου, το κράτος απαιτεί από εμένα να δουλέψω 45 πραγματικά χρόνια.

Το σύστημα σήμερα λειτουργεί με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Βλέπω ανθρώπους που μπήκαν στην αγορά εργασίας πολύ αργότερα, στα 29 τους, να μπορούν να συνταξιοδοτηθούν στα 62 τους έχοντας δουλέψει μόλις 33 πραγματικά χρόνια, επειδή απλώς εξαγοράζουν 7 πλασματικά έτη. Πώς είναι δυνατόν το Κράτος Δικαίου να θεωρεί δίκαιο να ζητά από εμένα, που δουλεύω ασταμάτητα από τα 18 μου, να συμπληρώσω σχεδόν 45 χρόνια δουλειάς για να πάρω αυτό που δικαιούμαι; Ακόμα και το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει τονίσει μέσα από τη νομολογία του ότι το συνταξιοδοτικό σύστημα δεν νοείται να εισάγει τέτοιες αδικαιολόγητες διακρίσεις, τιμωρώντας όσους μπήκαν νωρίς στη βιοπάλη.

Η εργασία στο νοσοκομείο δεν είναι μια απλή δουλειά γραφείου. Απαιτεί συνεχή εγρήγορση, πολυετή εργασία σε κυκλικό ωράριο, τεράστια ψυχική και σωματική καταπόνηση. Όταν το κράτος με αναγκάζει να μείνω στο νοσοκομείο μέχρι αυτή την ηλικία, ουσιαστικά ακυρώνει το δικαίωμα της πρόσβασης σε αξιοπρεπή εργασία, ενώ παράλληλα παραβιάζει την αρχή της τυπικής ασφάλισης, αφού οι εισφορές τόσων δεκαετιών δεν φτάνουν τελικά για να μου το εξασφαλίσουν μια έγκαιρη έξοδο, αφού οι ασφαλιστικές εισφορές τεσσάρων δεκαετιών καταλήγουν να μην μπορούν να μου εξασφαλίσουν το αυτονόητο δικαίωμα της έγκαιρης συνταξιοδότησης. Το να απαιτείται από εμένα να συμπληρώσω σχεδόν μισό αιώνα εργασίας για να την λάβω, ανατρέπει τη <<δίκαιη ισορροπία>> που απαιτείται, το βάρος που επωμίζονται είναι υπέρμετρο και καθιστά στο συνταξιοδοτικό μου δικαίωμα πρακτικά κενό γράμμα.

Το αίτημα μου δεν προκαλεί δημοσιονομικό βάρος, καθώς αφορά συγκεκριμένες, ακραίες περιπτώσεις ανθρώπων της γενιάς μου που δούλεψαν από παιδιά. Σας παρακαλώ να επιληφθείτε του θέματος και να προβείτε στις απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις ώστε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα και να δώσετε μια ρεαλιστική λύση. Πρέπει να κατοχυρωθεί επιτέλους το δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 40 πραγματικών ετών ασφάλισης, χωρίς άλλο όριο ηλικίας. Δεν ζητάω ειδική μεταχείριση, διεκδικώ απλώς τα στοιχειώδη και το δίκιο μου.

Με τιμή,

[Redacted]

[Redacted]